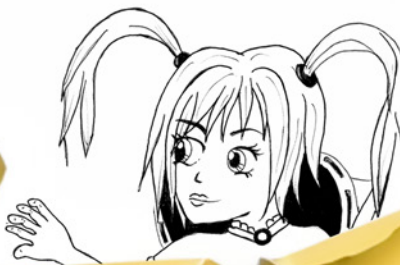

Markéta Tomková
Natálie Plachá

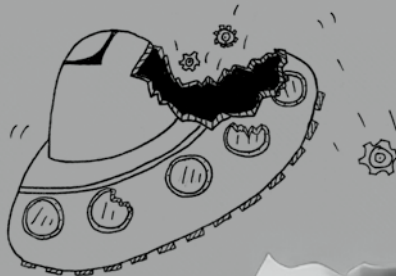
DENÍK Z BUDOUCNOSTI

bambóok®

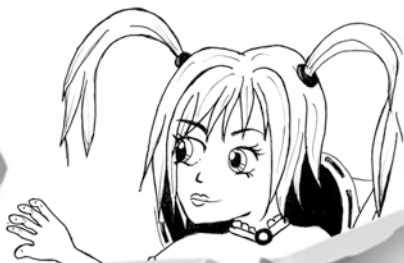

bamb**ook**[®]

Markéta Tomková
Natálie Plachá

DENÍK Z BUDOUCNOSTI

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **restně stíháno**.*

Markéta Tomková

DENÍK Z BUDOUCNOSTI

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou bambóok

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 8666. publikaci

Ilustrace Natálie Plachá

Fotografie Josef Plachý

Korektury Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Návrh a zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 104

Vydání 1., 2023

Tisk Iva Vodáková – Durabo

© Grada Publishing, a.s., 2023

Cover Illustration © Natálie Plachá, 2023

ISBN 978-80-271-7028-9 (pdf)

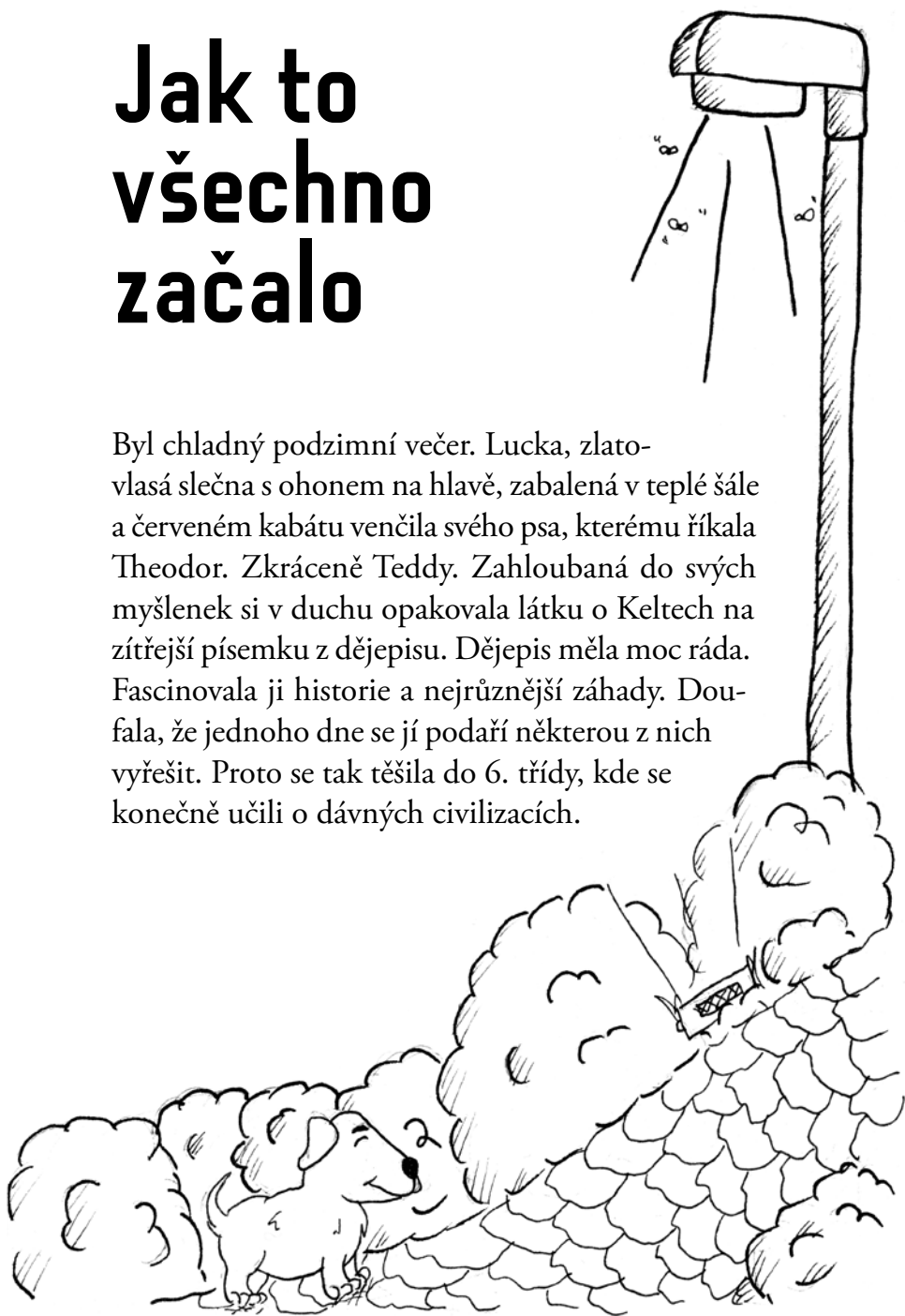
ISBN 978-80-271-3577-6 (print)

Obsah

Jak to všechno začalo	7
První zápis	11
Expedice mamutí	13
Čaj s faraonem	19
Robot zachránce	24
Černí pasažéři	34
Matějův kontraband	43
Cestovatel časem	50
Codex gigas	56
Havárie	70
Zážitkový kemp	77
Setkání	93

Jak to všechno začalo

Byl chladný podzimní večer. Lucka, zlatovlasá slečna s ohonem na hlavě, zabalená v teplé šále a červeném kabátu venčila svého psa, kterému říkala Theodor. Zkráceně Teddy. Zahloubaná do svých myšlenek si v duchu opakovala látku o Keltech na zítřejší písemku z dějepisu. Dějepis měla moc ráda. Fascinovala ji historie a nejrůznější záhady. Doufala, že jednoho dne se jí podaří některou z nich vyřešit. Proto se tak těšila do 6. třídy, kde se konečně učili o dávných civilizacích.

„Tak znova,“ nadechla se čerstvého vzduchu, „kořeny keltské kultury sahají do období 1500 před naším letopočtem...“

Teddy právě označoval už několikátý keřík, zvedl hlavu, zavrtěl ocáskem a hlasitě štěkl do tmy. V tu chvíli si Lucka všimla, že kousek od nich ve vysoké trávě něco svítí.

„Ty jo, co ti lidi dneska nevyhodí. A podívejme se! Funkční baterka! Ta se bude hodit,“ usmála se a zvedla ji. Hledala tlačítko, kterým by ji mohla vypnout, ale žádné nenašla. „Podívám se doma,“ rozhodla a strčila ji do kapsy. Prošla ještě jednou celou ulici, aby si odrecitovala připravenou látku. A ve chvíli, kdy byla konečně spokojená a Teddy dostatečně obeznámen se všemi novými pachy, které zachytil do svého vlhkého čenichu, vydali se domů.

V pokoji se převlékla do pyžama, sáhla do kapsy kabátu a položila svítící baterku na stůl. Pozorně si ji prohlížela. „Ha! Našla jsem tlačítko. Výborně!“ řekla své kočce Cookie. „Jsem dobrá, sleduješ to?“

Šedo-černá kočka se na předmět chvíli dívala, pak si vyskočila Luce do klína a stočila se do klubička. Vzápětí se ozvalo předení.

„Jsi spokojená, co?“ řekla dívka a zmáčkla tlačítko. V tu chvíli se baterka rozpúlila. V jedné polovině byla miniaturní klávesnice a z té druhé se promítal hologram.

„Pro pokračování řekněte heslo,“ promluvil ženský hlas.

Lucka se v první chvíli tak lekla, že jí předmět málem vypadl z ruky. „Ja-jaké heslo?“ vykoktala spíš pro sebe.

„Vaše heslo, abych se mohla otevřít a pustit vás do vašeho deníku,“ řekla baterka.

„O-o-omlouvám se, já si nějak nemohu vzpomenout. Nebyla by tu nápověda?“ vyhrkla ze sebe Lucka. „Ale jistě. Samozřejmě. Nápověda zní: jaký předmět vás ve škole baví nejvíce?“

„Dějepis!“ vypadlo z ní automaticky, ani nad tím nepřemýšlela.

„Heslo přijato. Vítejte, Sáro!“

Lucka polkla naprázdno a zírala na tu věc s otevřenou pusou. „Hu-hustý,“ koktala.

Hologram ukazoval prázdnou stranu. Když však na klávesnici klikla na šipku vlevo, objevila se strana plná textu.

Po chvíli zjistila, že je možné dostat se i do různých složek, ve kterých byly fotky, videa, plánky a další poznámky, kterým ale nerozuměla.

„Copak to tady máme? Vypadá to jako nějaké poznámky do dějepisu, Cookie. Sára asi bude nějaký šílený vědec. Šprtám se tu o Keltech a zrovna o nich tu má celou složku. Bude se hodit. Co tady máme dál? Starověký Egypt, středověk...“

Lucka se s nadšením prohrabovala v materiálech, soustředěním se jí vraštilo obočí. Po chvíli si zklamaně povzdechla: „Já se v tom ale vůbec nevyznám, Cookie. Takže se pojďme podívat na ten deníček naší vědkyně Sáry hezky od začátku.“

Pustila se do čtení.

První zápis

23. 04. 2998

MĚSTO: XD09

DŮM: 456

SÁRA 1419

Tohle je můj první deník. Jmenuju se Sára 1419 a zbožňuju děják. Chodím do školy, do šestky a je mi 12 let. Můj nejlepší kamarád a zároveň taky spolužák se jmenuje Lukáš 5962, ale všichni mu říkáme Luky. Je mu taky 12 a taky miluje dějepis. Jednou se chceme stát profesory historie, kteří budou ve školách učit děti, stejně jako to dělá naše paní učitelka Markéta 1695. Je moc milá a chce nás toho mnoho naučit. Společně s ní a s našimi spolužáky každý pátek cestujeme strojem času do minulosti, abychom se tam naučili, co potřebujeme vědět. Teda ještě ne, s exkurzemi začneme až příští pátek. To je pro dnešek vše a ozvu se, až se stane něco zajímavého... Ahoj!

Lucka se nestačila divit. „Co to má znamenat? Vůbec tomu nerozumím... Čísla místo příjmení? Tomu mám věřit?“

Cookie tiše předla a Teddy ležel ve svém měkkém pelíšku.

„Od vás se to asi nedozvím. Budu muset deník dočíst a pak uvidím,“ zívla, vypnula přístroj a šla spát.

Druhý den ráno se nasnídala a vyrazila do školy. Hlavou se jí honily všechny možné i nemožné myšlenky. Pořád se vracela k deníku, který včera našla. Při písence z dějepisu sice napsala všechno správně, ale na novou látku se nedokázala pořádně soustředit.

„Ještě že je pátek,“ pomyslela si cestou domů. Sotva přišla do svého pokoje, už seděla u stolu a pokračovala ve čtení tajemného deníku.